

Zpravodaj Vám přinášíme díky
<http://www.point4me.com/cs>

point4me.cz
tisk online snadno a rychle

70. VÝROČÍ UKONČENÍ 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

Nejdůležitější body:

- KVĚTNOVÉ UDÁLOSTI
- OSOBNÍ VZPOMÍNKA BR. BÁRTY
- OSOBNÍ VZPOMÍNKA SES. STEJSKALOVÉ

1945 - 2015

Uvnitř tohoto vydání:

PAMĚTNÍ MEDAILE PVP	2
PAMĚTNÍ PLAKETY	3
KVĚTNOVÉ UDÁLOSTI K L A D N O , L I D I C E , S L A N Ý	4-7
KVĚTNOVÉ UDÁLOSTI Z Á K O L A N Y	8-9
POZVÁNKY	10-11
OSOBNÍ VZPOMÍNKA B R A T R A B Á R T Y	12-13
OSOBNÍ VZPOMÍNKA S E S T R Y S T E J S K A L O V É	14-15
90. NAROZENINY S E S T R Y S T E J S K A L O V É	16

OCENĚNÍ OD VELITELE POSÁDKOVÉHO VELITELSTVÍ PRAHA

Byl jsem u toho, bylo to velké a dojem – slovem, silný. Musím vám to, naše sestry a bratři říci.

V půli března jsem dostal pozvání od velitele pražské posádky plukovníka generálního štábu Ing. Milana Virta na slavnostní nástup u příležitosti výročí založení tohoto útvaru. Musím opakovat svá první slova z této vzpomínky. Ano, bylo to velké a silné.

Sotva jsem prošel branou, po pár krocích jde mi vstříc velký úsměv, dokonale sedící uniforma a v ruce šavle. Netasená. A slova „Tak Vás u nás pěkně vítám.“ Cítím hrdost, že je to náš člen, předseda ZO Slaný kpt. Ševčík.

Než se všichni zvaní sešli a než nastalo zahájení, povídali jsme si my pozvaní. To víte, že o vojně. Je krásné, když můžete vzpomínat na lidi a chvíle, které i dnes cítíme jako hezké.

Přišla doba našeho nástupu na dvůr, na tribunu a k tribuně, tedy nástup nás, pozvaných. Na dvoře už stály 3 roty s velením jednotky a velká hudba. Hezký pohled.

Přinesení bojového praporu s čestným doprovodem, hlášení náčelníkovi generálního štábu AČR a projevy hostů. Tedy obvyklé, ale najednou slyším, že svým projevem bude také přispívat

předseda ZO ČSBS Kladno PETR HRONÍK. Mluvil dobře, připomínal nás, naši dosavadní činnost i potřebu pro činnost další. Byly i další projevy, na ty si moc nevzpomínám. Ten NÁŠ u mne všechny překryl. Byla předávána ocenění, byl slavnostní odchod celé jednotky. V přihlížejících řadách cítím určité napětí a šum. Nastupuje exhibiční jednotka ČS AČR. Na tom velikém prostranství je jednotka rozměrově poměrně malá. Důstojník se šavlí a asi 12 vojáků s puškami a bodáky. Najednou si zbraně vzájemně přehazují, točí s nimi, mění formaci, důstojník hází svoji šavli vojákovi, ten mu zase pušku a zařazuje se mezi ně. Pažby na zemi duní v rytmu. Mnohdy přivírám oči, přikrčím hlavu v očekávání, že už už některá ze zbraní spadne na zem. Ne, nestalo se to nikomu. Důstojník má zase svoji šavli, exhibiční jednotka odchází. Provází ji potlesk, potlesk nejen děkovaný, ale plný obdivu. Mezi těmi, kterým byl tak slavnostně předána Pamětní medaile Posádkového velitelství Praha byl bratr Horešovský z Lidic a já.

Br. Jaroslav Bárta

PAMĚTNÍ PLAKETA ZO ČSBS Kladno

Předseda Českého svazu bojovníků za svobodu - Základní organizace Kladno uděluje u příležitosti 70. výročí ukončení druhé světové války, Pamětní plakety představitelům spřátelených a spolupracujících organizací:

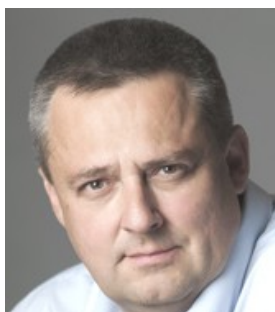
Mgr. Milanu **VOLFOVI**, primátorovi Statutárního města Kladna, za podporu Českého svazu bojovníků za svobodu a dlouhodobou spolupráci a podporu ČSBS ze strany města Kladna.

Sestře Evě **ARMEANOVÉ**, předsedkyni Československé obce legionářské v Kladně, za dlouhodobou spolupráci s Českým svazem bojovníků za svobodu.

Sestře Veronice **KELLEROVÉ**, starostce obce Lidice, za dlouhodobou spolupráci s Českým svazem bojovníků za svobodu.

Bratru Miroslavu **DAVIDOVI**, starostovi Sokolské župy Budečské, za dlouhodobou spolupráci Sokolské župy Budečské a Českého svazu bojovníků za svobodu.

Udělení Pamětní plakety členům ZO ČSBS Kladno.

Předseda ZO ČSBS Kladno udělil Pamětní plakety u příležitosti 70. výročí od konce druhé světové války:

Br. Jaroslavu **BÁRTOVI** - účastníku Pražského povstání, příslušníku ZB, oddílu TOLEDO.

Br. Antonínu **ČADKOVI** - za aktivní domácí politický odboj.

Br. Ing. Františku **KYNCLOVI** - účastníku Pražského povstání, válečnému veteránovi.

Br. Janu **TELVÁKOVI** - čs. politickému vězni z let 1939-1945.

70. VÝROČÍ OD KONCE VÁLKY

V letošním roce organizátoři připomínky 70.výročí konce 2. světové války v Kladně připravili několik změn oproti minulým

letům. Předně v čele Magistrátu města Kladna vystřídal nám známého Ing. Dana Jiráňka staronový primátor - Mgr. Milan Volf,

který zároveň přijal pozvání na pietní akt nejenom na nám. Svobody a kladenský hřbitov, ale i na Sletišť, kde se poklonil padlým Sokolům. Zahájení pietního setkání se na náměstí Svobody ujal poprvé rovněž předseda ZO ČSBS Kladno, br. Hroník, který předal Pamětní plakety za dlouholetou spolupráci Sokolské župě budečské do rukou br. Davida a Magistrátu města Kladna do rukou Mgr. Milana Wolfa. Můj projev byl v letošním roce velmi stručný, do popředí jsem pozvala br. Bártu a br. Kyncla (bojovníky se zbraní v ruce - účastníky Pražského povstání) a ze srdce jim vyjádřila obdiv a poděkování za jejich postoj k naší vlasti. Všichni přítomní oba bratry odměnili potleskem. Závěr setkání nemohl být krásnější než ukončený společným zpěvem české státní hymny.

Po oficiálním aktu u třech pomníků za přítomnosti pana primátora pokračovalo kladení věnců a věnečků k pamětním deskám a pomníkům po celém Kladně. Netradičně oslava vítězství probíhala v odpoledních hodinách a tak není divu, že poslední věnec byl položen v

KVĚTNOVÉ UDÁLOSTI ZO Kladno

Amálské ulici v 17,15h. již za přítomnosti pouze manželů Kabešových. Na začátku setkání nás bylo na čtyři desítky, ale postupně nás ubývalo. Své výhody to však mělo - byl dostatek prostoru a času na popovídání se všemi milými členy ZO Kladno a zároveň jsme se mohli ke konci aktů vystřídat v kladení věnců (nejvíce se s věnci nanosil br. Carvan jemuž patří náš velký dík). V letošním roce si do své péče vzala náš historický prapor sestra Miroslava Boumová (která ho ve spolupráci s br. Pítrkem připravila na akt a po té se s ním nadřela i fyzicky).

Děkuji Vám všem, kteří jste se podíleli na letošním zabezpečení pietních aktů u příležitosti 70.výročí konce 2. svě-

tové války v našem okrese.
Gabriela Havlůvová

Foto vlevo: manželé Kabešovi, poslední účastníci pietního aktu, položili věnec se ses. předsedkyní v pozdních odpoledních hodinách před ZŠ v ulici Amálská.

KVĚTNOVÉ UDÁLOSTI ZO LIDICE

Také v Lidicích si připomněli 70. výročí ukončení druhé světové války. Za účasti Tomáše Skály, místostarosty obce Lidice, Pavla Horešovského, předsedy ZO ČSBS Lidice, Miloslavy Kalibové, lidické ženy, lidických dětí Marie Šupíkové, Li-

buše Součkové, Václava Zelenky, členů skautského oddílu z Buštěhradu a několika málo občanů obce Lidice, byly položeny věnce na hromadném hrobu lidických mužů za obec Lidice a za OV ČSBS Kladno.

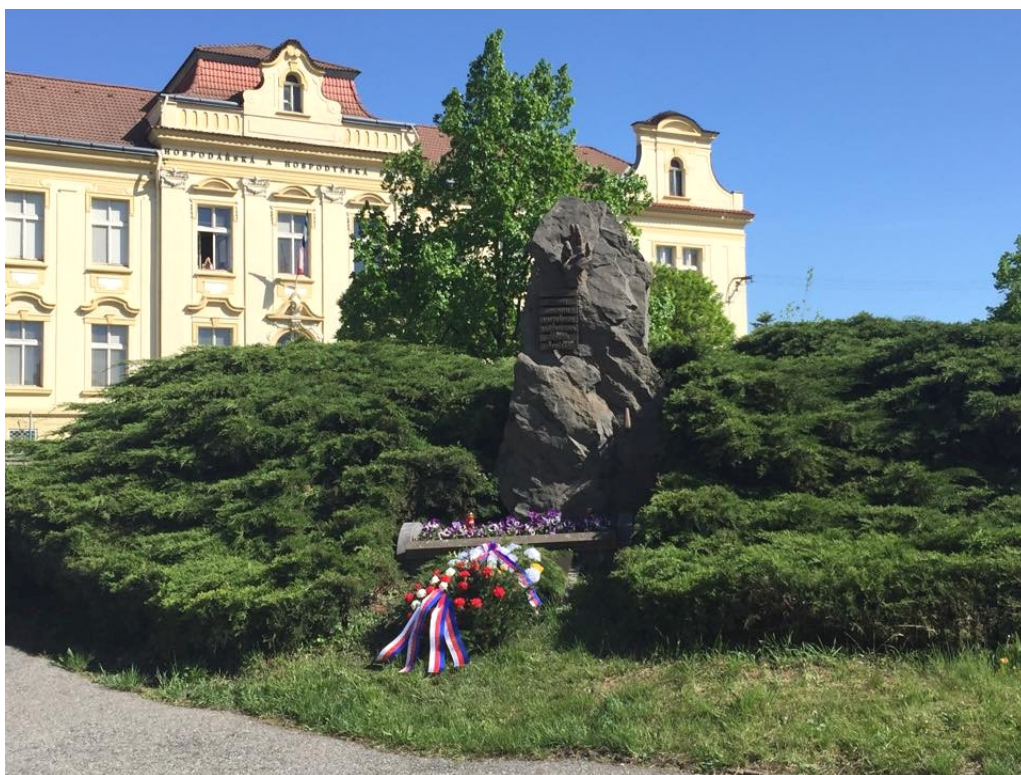
Je škoda, že v Lidicích, v jedné z našich základních organizací byla tak nízká účast veřejnosti i členské základny.

P.Hroník

KVĚTNOVÉ UDÁLOSTI ZO SLANÝ

Dne 7. května v dopoledních hodinách proběhlo kladení věnců u příležitosti 70.výročí konce 2.světové války ve Slaném. Zúčastnila se i řada členů ZO ČSBS Slaný, bohužel jsme postrádali bratra Vrbu (jako dítě byl se svou rodinou vězněn v KT Lety), dále bývalého předsedu ZO Slaný br. Schmieda (zdravotní důvody) a současného předsedu br. Ševčíka (zabezpečoval pietní slavnosti u příležitosti osvobození naší vlasti na Olšanských hřbitovech v Praze). Ve Slaném začala připomínka konce 2.světové války za hudebního doprovodu u městského úřadu, odkud

se průvodem došlo nejprve na Havlíčkovo náměstí k pomníku padlým a poté se pokračovalo na slánský hřbitov, kde zazněla státní hymna a pan starosta Pavel Zálom pronesl projev. Slavnostní den byl ukončen v obřadní síni slánské radnice, kde válečníci veteráni a další vybrané osobnosti obdrželi pamětní listy od vedení města Slaného. Z našich členů získali ocenění: br. František Kyncl, br. Marino Cavicchioli, br. Bohumil Harák, ses. Matylda Klapalová a ses. Libuše Karlíková. Dodatečně ocenění bude předáno nepřítomným - br. Vrbovi a br. Schmiedovi. Ve Slaném jako každý

rok panovala velmi příjemná a přátelská atmosféra. Za OV ČSBS Kladno se pietního aktu zúčastnila ses. G. Havlůjová, předsedkyně.

G. Havlůjová

KVĚTNOVÉ UDÁLOSTI V ZÁKOLANECH...

V pátek 8. května se uskutečnil v Zákolanech pietní akt u příležitosti 70. výročí ukončení druhé světové války také v Zákolanech. V letošním roce pietní akt uspořádala obec Zákolany, zastoupená paní starostkou PhDr. Lucií Wittlichovou a Český svaz bojovníků za svobodu.

Pietního aktu se zúčastnili mj. i pamětníci a především poslední žijící pamětnice masakru, který se odehrál před sedmdesáti lety v okrajové části Zákolan zvané Kolonie, paní Hana Němcová. Projíždějí kolona prchajících jednotek SS zde zastřelila šest obyvatel. Paní Hana Němcová měla to štěstí, že byla ukrytá v domě pod oknem a jako jedna z mála tento masakr přežila.

Poté, co jsme položili věnce u pomníku obětí masakru se všichni přesunuli k bývalému cukrovaru, kde se uskutečnil malý pietní akt u pamětní desky se vzpomínkou na Miroslava Altmana, kterého projíždějí jednotky SS smrtelně zranili.

Následně se všichni účastníci přemístili do restaurace U Libuše, kde proběhla beseda s panem Jiřím Padevětem, autorem knihy „Krvavé finále“. Beseda nebyla náhodná, protože právě v knize „Krvavé finále“ se autor zmiňuje o Zákolanech a masakru, který se zde udál před sedmdesáti lety. Besedy se účastnili tři desítky osob.

Za OV ČSBS Kladno se zúčastnil bratr Vladimír Carvan, člen ZO Kladno,

... A BESEDA S JIŘÍM PADEVĚTEM

Petr Hroník, předseda ZO Kladno, kteří spolu s panem Jiřím Padevětem položili věnec u pomníku obětí.

P. Hroník

Pokud je Vám líto, že jste se nemohli zúčastnit besedy s Jiřím Padevětem v Zákolanech, nic není ztraceno! Jiří Padevěť dorazí 10. června do Kladna a od 15:00 hodin se můžete zúčastnit besedy v Městské knihovně Kladno

Foto vlevo: Pomník v osadě zvané Kolonie a účastníci pietního aktu včetně přeživší Hany Němcové.

Foto dole: (Zleva)

PhDr. Lucie Wittlichová, Jiří Padevěť a Hana Němcová na besedě.

SPISOVATEL
ŘEDITEL
NAKLADATELSTVÍ
ACADEMIA

Jiří
Padevěť

Zveme vás na besedu s autorem knih "Průvodce protektorátní Prahou", "Krvavé finále", držitelem ceny Magnesia Litera

O násilnostech nacistů, páchaných na civilním obyvatelstvu mezi březnem a květnem 1945

VSTUP
ZDARMA

10.6.2015
od 15.00

70. výročí konce
2. světové války

73. výročí
vyhlazení Lidic

MĚSTSKÁ KNIHOVNA Kladno, NÁM. SÍTNÁ 3106, ČITÁRNA A INTERNET
312 258 914 citarna@mkkl.cz www.mkkl.cz

120 LET

POLOŽENÍ ZÁKLADNÍHO KAMENE SOKOLOVNY

T. J. Sokol Kladno ve spolupráci se Statutárním městem Kladnem zvou na oslavu 120. výročí položení základního kamene kladenské sokolovny, která se uskuteční **v sobotu 6. června 2015 od 10.00 hodin.** Doprovodná výstava v Central Kladno od 5.5. – 5.6. 2015.

10.00 HISTORICKÝ PRŮVOD MĚSTEM

z náměstí Starosty Pavla
k budově sokolovny doprovodí
Formanský vůz a koně z Tvrze Libušín

11.00 KULTURNÍ PROGRAM PŘED SOKOLOVNOU

Výstava „Sokolovna v letu času“
Pěvecké sbory Smetana-Slovanka a Smetana
Kapela Jitřenka
Mažoretky Květinčky
Parkour TJ Sokol
Aerobik MK Kladno
Dětský flétnový soubor 5. ZŠ
Ochutnávka staročeské kuchyně

Dixie Riders (dixieland Ondry Nováka)
a další hosté...

Záštitu nad akcí převzal Mgr. Milan Volf,
primátor Statutárního města Kladna

www.sokolkladno.cz
www.mestokladno.cz

LIDICE - PIETNÍ VZPOMÍNKA 2015

Pietní vzpomínka k 73. výročí vypálení obce Lidice se uskuteční 13. června 2015 od 10 hodin. Program pietního dne zahajuje v 9 hodin mše na základech kostela sv. Martina a závěr dne patří tradiční přehlídce dětských pěveckých sborů Světlo za Lidice.

Pietní vzpomínce bude 12. 6. 2015 od 20 hodin předcházet slavnostní koncert PRO LIDICE, ve kterém bude účinkovat Václav Hudeček se svými žáky.

Program pietní vzpomínky

09:00 Mši na základech kostela sv. Martina celebruje biskup Václav Malý

10:00 Kladení věnců u společného hrobu

10:40 Státní hymna

10:50 Hlavní projev předsedy Senátu PČR Milana Štěcha

10:55 Modlitba biskupa CČH Filipa Michaela Šojdla

11:00 Vystoupení předsedy ÚV ČSBS Jaroslava Vodičky

11:15 Vystoupení japonského dětského sboru

Přehlídka dětských pěveckých sborů Světlo za Lidice

11:30 Přijetí vedoucích sborů 1. místopředsedou Senátu P ČR Přemyslem Sobotkou

11:45 Slavnostní zahájení – 1. místopředseda Senátu P ČR Přemysl Sobotka, vystoupení Leony Machálkové a souboru Džerelo z Ukrajiny

12:10 Společná a jednotlivá vystoupení dětských sborů ze 14 krajů ČR
Vstup do výstavních prostor muzea i galerie po celý den zdarma.

OSOBNÍ VZPOMÍNKA

Bylo to, myslím v loňském roce, když v kladenském kině Hutník uspořádala naše organizace zajímavou besedu. Hovořilo se o Otovi Pavlovi i o knize Jiřího Padevěta Průvodce protektorátní Prahou. Besedu navštívil i tehdejší primátor města Kladna pan Ing. Dan Jiránek. Ten se vždy velmi zajímal o činnost našich organizací a hodně ji podporoval.

Knihu Jiřího Padevěta bylo možno si na místě koupit. S autorem jsem si hezky pohovořil o končičce, kde dodnes bydlí v pražské Michli on a kam jsem já před sedm desáti roky, v revolučních květnových dnech roku 1945, nesl jako spojka zprávu.

Ta kniha je obdivuhodně sepsaná. Shrnutí všech údajů z celé Prahy muselo dát obrovskou práci. Několikrát jsem hledal něco konkrétního, nebo jsem jen listoval v části o jednotlivých čtvrtích. Vždy to souhlasilo.

Jak jsem se již zmiňoval dříve, po revoluci v květnu 1945 jsem viděl koňské povozy, které pod plachtami odvážely zabité naše lidi z oblastí Krče a Pankráce. Říkalo se, že to jsou civilní obyvatelé, kteří hledali úkryt ve sklepech

domů, kde bydleli. Postupující SS-manni je v jejich domech pobili a mrtvé ještě okradli. Nechtěl jsem tomu věřit. V té zmiňované knize to bylo potvrzeno včetně čísel těch domů.

Ještě jedno hrůzné tvrzení jsem si ověřil. Slyšel jsem, že na vršovickém gymnáziu vydali žáci několik letáků s odbojovým obsahem. Zrádce informoval Gestapo, žáci byli zatčeni, věznění v terezínské Malé pevnosti, transportováni do Osvětimi, kde skončili v plynových komorách. Nejméně po jedné ze studentek je pojmenována jedna z ulic v Záběhlicích. Otec jedné ze studentek se vrátil z koncentráku. Přísahal, že nebude-li udavač potrestán, zastřelí ho sám. Nemusel to udělat. Soud udavače odsoudil za napomáhání několika vraždám.

Ach, Pankrác, to byla jedna z pražských čtvrtí, která se zapsala do dějin posledních let tuze smutnými událostmi.

V roce 1946, během květnových vzpomínkových akcí bylo umožněno skupince lidí navštívit tragická místa i v pankrácké věznici. Nevím, zda se dá hovořit o štěstí, ale byl jsem jedním z těch vyvolených

návštěvníků.

Dodnes si říkám, že do věznice, tedy do jakékoliv věznice, bych vodil všechny mladé lidi. Tam jdete ve skupince. Před vámi, ale i za vámi, jde ozbrojený člen vězeňské stráže. Mříže dělí vysokou střední halu podle poschodí vodorovně a svisle. Vždy po několika krocích se zastaví u svislých mříží. Stráž odemká, několik kroků a za vámi vzadu druhý doprovázející člen vězeňské stráže zámek hlasitě zamkne. Tak se to opakovaně dělo až k té části, které se říkalo sekýrárna. Kdyby mi dnes někdo znovu nabídl tu návštěvu, nevím, zda bych přijal. Byla to hrůzná představa, co se na tomto místě dělo. Přípravná místnost, pak jen ta popravni. V té jsou u stropu háky na věšení. Ne jeden, několik vedle sebe. Všechny zdi, a to do poměrně do velké výšky, jsou z hladkého betonu. Téměř uprostřed místnosti je popravni nástroj. Před popravou si odsouzený musel lehnout na vodorovnou desku. Krk byl sevřen shora i zdola deskami s výřezem pro krk. Hlava přesahovala přes rám, na němž nahoře byla těžká deska se šikmým břitem často dobrušovaného nože. Ze

BRATRA BÁRTY

zdi trčel velký vodovodní kohout, v betonové podlaze je odtokový kanál. Kat jen stiskl tlačítka. Někteří prý zpívali československou hymnu. Nikdo až do konce. Němci věděli, co je če-

ká. Na poslední chvíli, v noci z 30.4. na 1.5. vybraná skupina německých dozorců tajně demontuje zařízení sekýrárny a jednotlivé části gilotiny odvázejí na Karlův most. Zde u čtv-

tého mostního oblouku vše shazují do Vltavy. Nic nezmizelo, nic nebylo odpuštěno.

Potápěč pražských hasičů v hledání neustal, dokud sekýru nenašel. Ten popravčí nástroj jsme viděli kompletní. Opravdu nevím, zda bych tam chtěl jít znovu.

Na jednom ze dvorů věznice se popravovalo i po skončení války. To již bylo podle řádných československých zákonů.

Nejznámějším z odsouzců byl K. H. Frank. Byl pověšen na šibenici v německé uniformě a ve šněrovacích botách. Neunikl. V posledních dnech prohrané války prchal na západ v převlečení za obyčejného řadového vojáka. Byl poznán, zadržán a později předán československé spravedlnosti. Soudní proces s ním se konal v soudní budově na Pankráci.

Jedna z prvních poválečných poprav byla veřejná. Na náměstí před soudní budovou bylo popraviště. K smrti oběšením byl odsouzen Josef Pfitzner, německý náměstek pražského primátora. Celé náměstí bylo plné přihlížejících. Pak bylo o d veřejných poprav upuštěno.

Br. Jaroslav Bárta

REVOLUČNÍ DNY V UNHOŠTI ROKU 1945

Blíží se 5. květen, 70. výročí revoluce. Napište – napiš, něco co si pamatuješ z května 1945. Dumám, co v mé mysli zbylo, ejhle, co doklady? Probírám se, nacházím. Bylo mi 20 let, pracuji v uměleckém knihařství Josefa Brouska. Asi v březnu 1945 se v dílně objevil Jaroslav Špaček a dávají dohromady nějaké razítko.

Otec má na zdi velikou mapu a zaznamenává, jak rychle Němci ustupují. Nálety bývají velmi často v poledne, jeden den přijdu domů a rána velmi blízko, lezu pod stůl a máti říká „to by už bylo pozdě“. Ta bomba byla shozena za Pleteným Újezdem u Kožovy hory v době, kdy byl proveden nálet na kladenské nádraží.

Dne 20. dubna 1945 přijel z Ústí nad Labem můj nastávající muž Karel, po čtyřech náletech byl jen jednou v krytu, kde někteří lidé zešedivěli, od té doby chodil na kopec a díval se, jak bomby dopadají na Ústí, už se tam nevrátil. Účastnil se příprav ve skupině generála Šidlíka. Před revolucí je Unhošť plná „národních hostů“, jsou to celé rodiny, které utíkají z Polska, mají touhu co nejdříve

být blízko západní hranice. Tuší, že bude konec války.

Přichází 4. květen 1945, odlepujeme německo – českou firmu Buchbinderei - Knihařství, byla napsána ručně na bílém papíru. Přilepena škrobem, přežila válku. Po šesté hodině jdu domů, slyším řinčení kovu na Obecnici. Odstraňují vysoké kovové „VV“, což mělo být symbolem, že Viktoria vítězí na všech frontách Evropy. Nyní, tím řinčením, oznamovaly jejich konec.

Jaroslav Špaček, první předseda budoucího národního výboru, povoláním typograf, svolal na 4. května schůzi do spořitelny, kde sídlilo Národní souručenství. Vedoucím byl Josef Mitellbach, nedostavili se komu-

nisté, že prý nedostali pokyn z Moskvy, pravil Karel Kyliáš (obchodník), další Podlešák (kovář), Karel Pech (listonoš). Na další schůzi však už přišli.

Pátý květen ráno Praha volá o pomoc, v Unhošti zmatek. Povolávají vojáky, někteří přicházejí sami. Na radnici vše řídí Jaroslav Špaček, Vendelín Šimek, pracovník městského úřadu, Antonín Šnobl, zvěrolékař, také spojka Karel Stejskal, nevoják. Nějak se tam mihnul v uniformě důstojníka cestmistr Datel, někdo ale zjistil, že nikdy nebyl vojákem. Po varování restaurátérem Wirglem z Čeperky, přijíždí na kole, přes Suchý mlýn, brigádní generál Václav Šidlík.

Na radnici už vlají vlajky česká, anglická, ruská. Praha stále volá o pomoc, chybí mléko atd. Zprávy na vesnici jsou kusé, nezřetelné. Vlasovci jdou na pomoc Ruzyni - z Unhoště je vidět, jak táhnou kolem Horního Bezděkova. Zdeněk Hofbauer do místního rozhlasu přečetl projev Kutlvašla. **NĚMECKO KAPITULUJE!**

Velmi brzy přijíždí do Unhoště skupina Američanů z Berouna s parlamentářem, kapitánem Hillem, krátce se zastaví na radni-

OSOBNÍ VZPOMÍNKA SESTRY STEJSKALOVÉ

ci, vrací se do Berouna a podle úmluvy se stahují zpět až k Plzni. Od Prahy přijíždějí ozbrojeni Němci, lidé se poschovávali, to už po náměstí přicházel statkář Harant v uniformě majora. Uklidňuje občany a jde Němcům naproti. Harant mluví německy, odvádí je na Karlovarskou silnici.

Můj otec, Josef Malý, jako voják a ruský legionář, přichází bez výzvy s některými vojáky ze sedmi domků (místní název okrajové části města Unhoště). Dostávají rozkazy zajistit poštu, mlýn, státní dvůr. Přednosta pošty, Václav Šíma, umožnil spojení s Londýnem. Část vojáků jde odzbrojit Moravcovu mládež na Čeperku (Kuratorium pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě zřídilo pro své svěřence tábory a internátní školy v přírodě. Kromě dětí jezdily na tzv. výcvikové tábory budoucí instruktoři a vedoucí. Jedním z prvních byl výcvikový tábor na Čeperce u Unhoště nedaleko Prahy). Vzdali se, až v odpoledních hodinách. Po shromáždění na dvoře městského úřadu jsou odvedeni do Kladna.

V unhošťské chlapecké škole jsem se připojila ke skupině mladých lidí, kteří se tam shromáždili: Mirek Majer, Franta Jakovec, František Beran, Olda Hrudka, Soňa Makovcová, sourozenci Cemprovi. Byli jsme v prvním patře chlapecké školy, lepili jsme

transparenty v angličtině, později v ruštině.

Mezi tím se nám doneslo, jak v dívčí škole v suterénu, někteří občané slaví a řadí přítom. „Otta Pochman, majitel železářství vedle soudu, dodával chlast. Řádili tam tací, co byli za Němců zavřeni i tací co měli máslo na hlavě. Když už to bylo neúnosné, zakročila ředitelka Cívárková, které bylo líto žen a dětí.“ To byla slova paní Šnoblové, s kterou tam vařila. Její muž, zvěrolékař, nechal tenkrát porazit krávu a koně, aby měli z čeho vařit (za vlády komunistů musel dodatečně tato dvě zvířata zaplatit). Mezi tím se dovídáme, že přes Martina Hoška přehodili deku a mlátí ho, pak se proslýchalo, že před něj jezdili nákladním autem „Na Kobyle“, což je nad Kyšicemi. Podobně měl dopadnout i jistý Náprstek z Přítočna. Víím, že po letech potvrdil dr. Poláček, že když našli dva mrtvé na hřbitově u Velké Dobré, Martin měl v kapse legitimaci a druhého nepoznal. Martin Hošek k nám chodíval do dílny oblečený jako gestapák, Brousek se ho ptával přímo přede mnou: „Martine, ty se po válce nebojíš?“ Odpovídal: „Proč bych se bál, já jsem lidem pomáhal“ - dle Karla Bočka měl skutečně pomoci jeho otci z vězení na Pankráci. Tvrdilo se, že měl být dokonce špiónem pro Anglii. Martin byl prý varován, aby do města nechodil. Sám si neuměl představit, co je revoluce.

Později se kdosi ptal, co se s ním stalo. Odpověď zněla, že *padl hrdinskou smrtí*.

Asi po pěti dnech jsem se vrátila do dílny, za tu dobu jsem zhubla o sedm kilo. Brousek se jen zeptal, kde jsem byla...

Text: N. Stejskalová

Dne 15. dubna 2015 oslavila své devadesáté narozeniny naše dlouholetá členka, sestra Naděžda Stejskalová z Unhoště. Blahopřejeme k tak významnému životnímu jubileu! Sestra Stejskalová je stále velmi aktivní, v současné době úzce spolupracuje s Melicharovým vlastivědným muzeem v Unhošti. Jejím koníčkem je genealogie a do současné doby má zpracováno již několik šanonů vlastního rodu. V Unhošti žije od roku 1938. Rád bych sestře Stejskalové poděkoval, že se s námi podělila o vzpomínku na květnové události roku 1945 v Unhošti.

P. Hroník

Poděkování:
Rád bych touto cestou poděkoval pracovníkům Melicharova vlastivědného muzea v Unhošti za poskytnutí fotografií vlevo a na titulní straně Zpravodaje.

P.H.

Za okupace žil Václav Šidlík v Nouzově u Unhoště, v rámci totálního nasazení pracoval několik let jako dřevorubec. V závěru války se podílel na zásobování uprchlíků a partyzánů v okolních lesích. Od ledna 1945 spolupracoval s ilegálním Národním výborem v Unhošti na přípravě skryté mobilizace revoluční jednotky dle původních direktiv Obrany národa; při zahájení povstání převzal v Unhošti velení. V červenci formálně přidělen k velitelství I. sboru, v září 1945 přeložen do výslužby. Po roce 1945 se na zdravotním stavu gen. Šidlika projevíly následky těžké manuální práce během války, postupně prodělal několik infarktů, nakonec zemřel na srdeční selhání 17. května 1952.

Náměty a příspěvky do Zpravodaje lze zasílat e-mailem ovcsbs.kladno@gmail.com

ZÁKLADNÍ ORGANIZACE ČSBS Kladno

Adresa

Nám. 17.listopadu 2840
272 01 Kladno

Telefon: 720237044

E-mail: ovcsbs.kladno@gmail.com

Zpravodaj pro vás připravil
předseda ZO ČSBS Kladno,
Petr Hroník

Blahopřejeme našim jubilantům:

KVĚTEN

Br. JUDr. Jiří GLOS (76)
Br. Bc. Martin SLAVÍK (35)
Br. Jiří HODEK (59)
Ses. Mgr. Eliška KADLECOVÁ
(32)

ČERVEN

ZO Kladno
S. Blanka URBANCOVÁ (79)
Br. Ladislav NÁPRSTEK (88)
Br. Petr HRONÍK (39)
Br. Andrej CABAN (90)
S. Blanka LOOSOVÁ (75)
Br. Martin FILIPPI (39)
S. Věra LOMIČKOVÁ (93)
S. Mgr. Šárka KADLECOVÁ
(30)

ZO SLANÝ

Br. Jiří SCHMIED (89)
Br. Eduard VRBA (73)

Český svaz bojovníků za svobodu z.s. je dobrovolný, nestrannický a nezávislý spolek, který sdružuje účastníky národního boje za osvobození ve druhé světové válce jakož i jejich rodinné příslušníky a pozůstalé po nich počínaje 15. rokem jejich věku. Individuálními členy ČSBS se mohou stát i ostatní občané, bez rozdílu jejich politické příslušnosti a náboženského vyznání, kteří souhlasí s posláním ČSBS a jeho stanovami. Individuální členové ČSBS ve věku mezi 15-ti až 18-ti roky, mají na jednáních orgánů ČSBS hlas poradní. Jako kolektivní členové se členy ČSBS mohou také stát, demokratické organizace (občanská sdružení, spolky, atp.), působící v České republice nebo v zahraničí, jejichž činnost naplňuje ideu Svazu a to na základě Smlouvy o kolektivním členství uzavřené mezi ÚV ČSBS a vedením předemětného občanského sdružení (spolku, atp.).

Naše webové prezentace

ZPRAVODAJ

<http://www.issuu.com/ovcsbs.kladno>

BLOG

<http://ovcsbskladno.blogspot.com/>

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/ovcsbs.kladno>

BLAHOPŘEJEME K 90. NAROZENINÁM SESTŘE STEJSKALOVÉ

